

Phillips Petroleum sær stórar møguleikar á øllum Atlantsmótinum:

Vilja heldur gera íløgur í Føroyum enn í Ruslandi

-Men risikoin hjá oljufeløgum at gera íløgur í einum nýggjum øki sum Atlantsmótinum er so stór, at londini, eitt nú Føroyar, eiga ikki at seta órímliga harðar treytir. Tað er eisini skeið í núverandi støðu at vera alt ov hjartskygdur, tí enn liggur nógv arbeiði fyri framman sigur Richard Vernon, stjóri fyri uttanlendis viðurskiftum í Phillips UK, sum vísir á, at vanliga skulu borast 10 hol, áðrenn tú finnur olju, og hetta sigur ikki so lítið, tá bert ein boring á hesum leiðum kostar upp ímóti 180 mill. kr.

JAN MÜLLER

Seinni partur

Maureen - ein bretskur oljupallur

Av Ekofisk hildu vit so aftur leiðina út í Norðsjógvinn, hesaferð norður eftir til kombineraða bori- og framleiðslupallin Maureen stutt vestan fyri miðlunjamarkað millum Bretland og Noreg. Umframt at hetta var eitt annað slag av palli, so varð hann eisini mannaður við øðrum fólk, nevniliga brets-um og skotum.

Verðið var ringt, tá farið varð avstað av Ekofisk. Seinasta vitjanin har var uppi á sjálvari brúnni, ja oljupallar hava eisini brúgv, har skiparin hevur samband við fylgisveinar fyrri at vita um alt, sum rørist í sjónum kring pallarnar.

Hann sigur frá nógv meira vindi, so eg haldi tit skulu skunda tykkum víðari

segði skiparin, tá vit aftur fóru í teir eyðkendu yvir-livilsisbúnarnar.

Nú vóru bert vit journalistar, Jakob og Richard og so ein Charles Henderson, eftir í tyrluni. Hesin Charles var við okkum á allari ferðini. Hann hevur áður arbeitt hjá DTI (Bretska handels- og iðnaðarmálaráðið) men er nú sjálvstøðugur ráðgevi og hevur uppgávur frá Phillips.

Hann øtlaði vindin í hvørjum, meðan vit fóru „humpandi“ avstað til Cod-pallin nakað norðan fyri Ekofisk - at tanka upp. Cod var eitt tað fyrsta oljufeltið, sum varð funnið í Norðsjónum. Higani gekk so leiðin til tann spildurnýggja og hátøkniliga framleiðslupallin Jude, ið verður tikið í brúk í næstum. Eftir at hava sveimað kring henda pallin nakrar ferðir varð kósinn loksins sett móti Maureen í bretskum øki.

Hóast ein oljupallur á norskurum og bretskum øki er eitt og sama arbeiðspláss, so merkist munurin. Tú hevur við bretar at gera og umhvørvið er kanska eitt sindur meira spartanskt enn umborð á teimum norsku. Men trygðin er tann sama. Tað fyrsta, sum hendir, tá tú er innanborða, er, at tú fær eitt stutt virvilt yvir trygðarspurningar, um eldur kemur í.

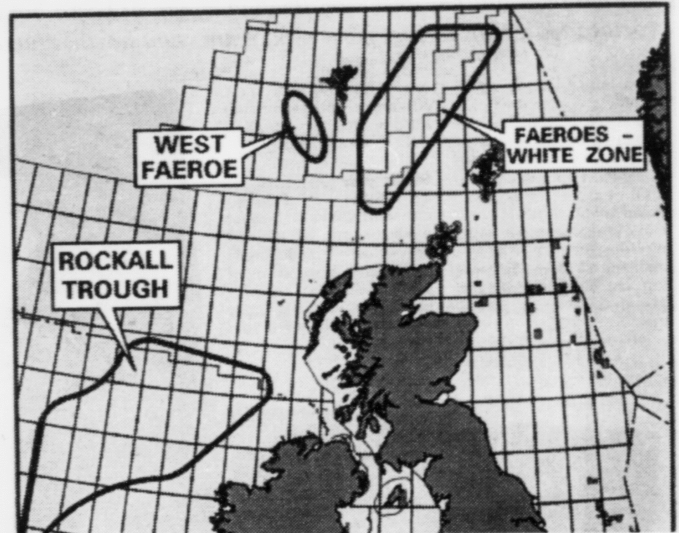
Flytast til annað øki

Umboð á Maureen eru í lótu bert 40 nians. Talan er um eitt heilt annað slag av palli enn Ekofisk. Maureen-pallurin er tó eins og Ekofisk eisini eindomi. Fýra risastórir tangar eru á havbotninum, har oljan verður goymd fyri síðani at verða pumpað umborð á tangaskip, sum koma á staðið við jøvnum millumbili.

Lítill olja er eftir, har Maureen í dag stendur, og tí verður í lótu arbeiðt við at finna onkra oljukeldu aðrastaðni í heiminum at flyta pallin til. Hesin pallurin hevur nevniliga tann fyrirmynd framman so mangar aðrar, at hann kann flytast og setast upp aðrastaðni. Hann hevur so eisini bori-útgærd umboð, soleiðis at hann kann brúkast til bæði boring og framleiðslu.

Frá Maureen skal leiðin so ganga beinleiðis til Teesside í Suðuronglandi. Men her er eitt stórt men. Nú er verðið somikið ringt, at tað er ber ikki til at fara beinleiðis til Teesside í tí nógvá mótvindinum. Tí verður gjørt av at fara til Aberdeen og higani við flogfari til Teesside.

Ein Bond-tyrla kemur úr Aberdeen eftir okkum, og tá pilotarnir koma úr tyrluni og inn eftir okkum fáa vit greitt at vita, at hetta verður ein ótespilgur túrur, og tí má yvirlivilsisbúnaðin ikki verða opin nakrastaðni. Eitt sindur foyr fara vit so drúgvá túrin til lands, men vit hava mótvind, og tí

Nøkur av økjum, sum Phillips Petroleum sær møguleikar í

Jacob Rugland og Richard Vernon, sum hava ábyrgdina av leiðingini við Føroyar

Oljan frá Ekofisk kemur upp í Teesside

gongst nógv betur enn væntað. í Aberdeen stendur lítill flogfar og biðar. Eftir ein start, sum minnir ikki sært um teir ringu vesturi í Vágum við nógvum turbulensi verður kósinn sett móti Teesside.

Teesside - oljueinsingarverkið

Var nógv gjørt burtur úr trygðini í Norðsjónum, so verður ikki minni gjørt burtur úr á tí risastóra oljueinsingarverkinum hjá Phillips í Teesside.

Her kemur oljan frá oljuleiðing á havsins botni í Norðsjónum. Ikki færri enn 27 oljufeløg eiga oljuna, sum kemur upp her. Talan er um ráolju. Her verða so

tey ymsu gassstøgin skild frá. Stór tangaskip koma so eftir bæði olju og gassi og flyta víðari til marknaðin. Talan er um eini 600 skip um árið.

Tá mest er at gera koma umleið 600.000 tunnur av olju uppá land í Teesside um samdøgrið ella 25 milliónir tons um árið. Ein stórir partur av gassproduktinum verður fluttur niðurfryst til stóra gassverkið í Hrafnas í Noregi, sum Norsk Hydro rekur.

Í dag fer umleið ein fimtingur av øllum tí norska oljuflutninginum gjøgnum Teesside. Hetta sigur ikki so lítið, tá vit vita, at Noreg í dag er næststørsti oljuflutarin í heiminum.

Í dag arbeida eini 400 fólk í Teesside, sum fyrr var eitt kolanámspláss. Fyrr var eisini nógvur skipasmiðju-iðnaður har.

Tá tú hevur vitjað pláss sum Teesside spyr tú teg sjálfvan, um hetta verður partur av umhvørvinum í Føroyum um nøkur ár! Svárið kennir tú av góðum grundum ikki, men tú hevur hug at venda øllum hesum bakið og halda, at best er um, oljan ikki verður raffinerað í Føroyum. Annað er so um hon - finst hon - skal goymast á landi, eins og teir kenna tað frá Hetlandi og Orknøggjum.